

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den, 07.02.2002
KOM(2002) 78 endelig

2000/0184 (COD)

KOMMISSIONENS UDTALELSE

**i henhold til artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c), i EF-traktaten
om Europa-Parlamentets ændringsforslag
til Rådets fælles holdning vedrørende
forslaget til**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS
DIREKTIV**

om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

**OM ÆNDRING AF KOMMISSIONENS FORSLAG
i henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten**

KOMMISSIONENS UDTALELSE

**i henhold til artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c), i EF-traktaten
om Europa-Parlamentets ændringsforslag
til Rådets fælles holdning vedrørende
forslaget til**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

1. INDLEDNING

Ifølge artikel 251, stk. 2, tredje afsnit, litra c), i EF-traktaten skal Kommissionen afgive udtalelse om de ændringsforslag, som Europa-Parlamentet har fremsat ved andenbehandlingen. I det følgende redegør Kommissionen for sin holdning til de 23 ændringsforslag, som Parlamentet har fremsat.

2. BAGGRUND

Som svar på konklusionerne fra Det Europæiske Råds ekstraordinære møde i Lissabon den 23.-24. marts 2000 og på grundlag af meddelelsen om resultaterne af den offentlige høring om revurderingen af kommunikationslovgivningen i 1999 og vejledende principper for de nye rammebestemmelser (KOM(2000)239) fremlagde Kommissionen et direktivforslag om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester - den centrale foranstaltning i en pakke med forslag til fem direktiver, der skulle udgøre det nye regelsæt. De nye rammer tager hensyn til konvergensen mellem telekommunikation, radio- og tv-spredning og IT-sektorerne. Målet er at skærpe konkurrencen i alle markedssegmenter og samtidig sikre, at forbrugernes grundlæggende rettigheder fortsat beskyttes. Rammerne er udformet, så de tager højde for nye, dynamiske og i vidt omfang uforudsigelige markeder med mange flere aktører end i dag.

Europa-Parlamentet vedtog en beslutning ved førstebehandlingen den 1. marts 2001, og i lyset af denne fremsatte Kommissionen et ændret forslag den 4. juli 2001. Rådet fastlagde en fælles holdning den 17. september 2001. Kommissionen mente, at den fælles holdning svækkede indholdet af forslaget væsentligt og skabte risiko for manglende ensartethed i lovgivningen i EU. Derfor kunne Kommissionen ikke støtte den fælles holdning.

De ændringsforslag, som Europa-Parlamentet fremsatte ved andenbehandlingen, udgør en del af en kompromispakke af ændringsforslag til fire direktiver i den nye lovpakke, herunder rammedirektivet, samt til en beslutning om radiofrekvenser, som formandskabet for Rådet forelagde for Parlamentet som en helhed. Parlamentet accepterede pakken i sin helhed ved afstemningen i plenarforsamlingen den 12. december. Da ændringsforslagene er acceptable for Rådet, vil der ikke blive iværksat nogen forligsprocedure. Den endelige vedtagelse i Rådet

forventes at finde sted i begyndelsen af 2002, efter at teksten er blevet kontrolleret af juristlingvisterne.

3. FORSLAGETS FORMÅL

Direktivforslaget sigter mod at fastlægge et harmoniseret sæt rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester i hele EU. Konvergensfænomenet er taget i betragtning derved, at alle elektroniske kommunikationsnet og -tjenester er omfattet af direktivforslaget. Der er opstillet en række principper og mål, som de regulerende myndigheder skal arbejde efter, og en række opgaver vedrørende forvaltning af knappe ressourcer såsom frekvens- og nummerressourcer. Endelig indeholder direktivforslaget en række tværgående bestemmelser, der er fælles for mere end én af foranstaltningerne i pakken.

4. KOMMISSIONENS HOLDNING TIL EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGSFORSLAG

Parlamentet vedtog 23 ændringsforslag til rammedirektivet den 12. december 2001. Kommissionen kan acceptere dem alle fuldt ud.

4.1 Harmonisering (ændringsforslag 23, 39, 40, 41, 42, 43 og 49)

Det vigtigste spørgsmål, der skilte Rådet og Parlamentet under forhandlingerne, var den såkaldte "gennemskuelighedsmekanisme" i artikel 6. Ifølge det oprindelige forslag skulle Kommissionen have beføjelser til at forlange, at en national tilsynsmyndighed trækker udkast til foranstaltninger tilbage på visse områder, hvor sådanne foranstaltninger ville være i modstrid med EU-retten og målsætningerne i artikel 7. Parlamentet bakkede klart op om Kommissionens forslag ved førstebehandlingen, idet den støttede Kommissionens vurdering af, at der var behov for en balancerende harmoniseringsbeføjelse i betragtning af, at de nationale tilsynsmyndigheder får større spillerum under de nye rammer. I den fælles holdning afviste Rådet denne beføjelse til at gribe ind med bindende virkning.

Kompromisløsningen i form af ændringsforslag 39-43 og 49 skaber en god balance mellem disse to holdninger, idet den koncentrerer Kommissionens beføjelser til at gribe ind om de to områder, der er afgørende for at sikre ensartethed i reguleringsindgrebene. Der er tale om beslutninger om at analysere markeder, der ikke er anført i Kommissionens henstilling i henhold til artikel 14, og udpegning af organisationer med en stærk markedsposition.

Ændringsforslag 23 vil styrke udviklingen af en konsekvent reguleringspraksis.

4.2 Interoperabilitet (ændringsforslag 46, 47, 48 og 53)

Ved førstebehandlingen og udvalgsbehandlingen vedtog Parlamentet at fremsætte en række ændringsforslag, der styrker bestemmelserne om interoperabilitet, særlig et ændringsforslag med krav om, at alle nye markedsdeltagere indfører den såkaldte MHP-standard (Multimedia Home Platform) for interaktive digital-tv-tjenester (ændringsforslaget erstattede den oprindelige artikel 16 om standardisering).

Rådet hævdede, at et krav om obligatorisk anvendelse af MHP-standarden ville være i strid med den nye strategi for standardisering og direktivets artikel 16, hvorefter standardisering bør være industristyret og frivillig. Endvidere mente Rådet, at det ikke var rimeligt at forpligte de nationale tilsynsmyndigheder til at forfølge indholdsrelaterede mål. Kompromiset (i ændringsforslag 46-48) skaber en god balance mellem de to holdninger. Ifølge dette skal

medlemsstaterne tilskynde udbydere af digital-tv til at anvende åbne API-grænseflader, og Kommissionen skal undersøge virkningerne af denne bestemmelse et år efter, at pakken er gennemført, med henblik på at gennemføre en offentlig høring om, hvorvidt det er ønskeligt at gøre anvendelsen af en standard obligatorisk.

Ændringsforslag 53 styrker målene for regulering vedrørende interoperabilitet.

4.3 Klageadgang (ændringsforslag 25, 44 og 45)

Artikel 4 sikrer, at enhver bruger eller udbyder af elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, som berøres af en afgørelse, der er truffet af den nationale tilsynsmyndighed, har ret til at påklage denne afgørelse. Ændringsforslag 44 (og ændringsforslag 45 til den tilhørende betragtning) præciserer, at klageinstansen kan være en domstol, og kræver, at medlemsstaterne sikrer, at der tages behørigt hensyn til sagens omstændigheder. Dette er i overensstemmelse med Kommissionens oprindelige forslag, og Kommissionen kan derfor acceptere det.

Ændringsforslag 25 (og ændringsforslag 45 til den tilhørende betragtning) indfører et nyt krav om adgang til at klage over afgørelser om anlægsrettigheder. Dette styrker bestemmelserne om anlægsrettigheder på en passende måde, og Kommissionen støtter derfor ændringsforslaget fuldt ud.

4.4 Roaming (ændringsforslag 37)

Dette ændringsforslag tilføjer markedet for international roaming til listen over markeder, som Kommissionen skal medtage i sin første henstilling om relevante markeder, og derved sikres det, at dette marked analyseres af de nationale tilsynsmyndigheder. Kommissionen erkender, at der er grund til bekymring over graden af konkurrence inden for international roaming, og mener derfor, at dette ændringsforslag styrker teksten på en passende måde.

4.5 Andre ændringsforslag, der tydeliggør og styrker teksten (ændringsforslag 2, 6, 26, 27, 29, 50, 51 og 52)

Ændringsforslag 2 præciserer, at et marked med effektiv konkurrence, jf. artikel 15, er et marked, hvor der ikke er nogen organisationer med en stærk markedsposition.

Ændringsforslag 6 præciserer, at systemer, der anvender elkabler til transmission af signaler (dvs. elforsyningsnet), er endnu et eksempel på et elektronisk kommunikationsnet.

Ændringsforslag 52 tilføjer en definition af 'grænseoverskridende markeder', som Kommissionen skal opstille en liste over i henhold til artikel 14, og ved ændringsforslag 27 og 29 ændres henvisningerne i overensstemmelse hermed.

Ændringsforslag 50 og 51 præciserer, at de nationale tilsynsmyndigheder og konkurrencemyndighederne skal give hinanden de oplysninger, der er nødvendige, for at de kan udføre deres opgaver i henhold til direktivet, men at fortroligheden af disse oplysninger skal sikres.

Ændringsforslag 26 pålægger Kommissionen pligt til at gennemføre en offentlig høring om henstillingen om relevante markeder, før den vedtages.

Alle disse ændringsforslag tydeliggør eller styrker teksten, og Kommissionen støtter dem fuldt ud.

5. KONKLUSION

I henhold til artikel 250, stk. 2, i EF-traktaten, ændrer Kommissionen sit forslag som beskrevet ovenfor.